

[Orla Møller.]

stændig tomgang for os i denne drøftelse, hvis ikke regeringen havde taget denne finansplan med ind i drøftelserne.

Jeg har været enig med oppositionens ordførere, når de i det såkaldte spareudvalg fremsatte ønsker, endog stærke ønsker, om at få denne plan frem, inden vi skulle have udskrivningsprocentdebatten her i folketinget. Nu har man fået den, og så er man efter min opfattelse også nødt til at tage konsekvensen heraf, hvilket vil sige, at man ikke kan rykke f. eks. afgifterne ud og diskutere dem for sig, de specielle fradragsordninger for sig og finansplanen for sig, for alle disse tre ting hænger sammen som en helhed. Der er den allernøjeste sammenhæng mellem forslaget om udskrivningsprocenten og de fremsatte lovforslag og den finanspolitiske mål-sætning. Der er en indre sammenhæng og en logik i regeringens oplæg, og man kan derfor ikke anfægte nogen af de tre dele uden at komme til at anfægte helheden. Det er naturligvis muligt at anfægte regeringens skøn, herunder også, om et kasseoverskud på 1.300 mill. kr. er tilstrækkeligt til at fastholde den relativt stramme finanspolitik, som vist alle partier er enige om at der er behov for i hvert fald nogen tid endnu.

I denne debat om økonomien er der to forhold, jeg gerne vil gøre opmærksom på. For det første den nuværende økonomiske situation. Jeg begår ikke nogen overdrivelse efter min opfattelse, når jeg hævder, at dansk økonomi har udviklet sig gunstigere i dette år end i mange år. Man kunne vel endda oven i købet føje til, at selv de mest optimistiske blandt eksperterne i nogen grad er blevet gjort til skamme. Eksporten, i særlig grad industrieksporten, har haft en så overordentlig betydelig vækst, at det har haft en afgørende indflydelse på vores betalingsbalanceunderskud. Samtidig hermed er der sket en usædvanlig stor nedgang i importen.

Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse i betragtning af al den debat, vi havde omkring importafgiftens indførelse, at sige: man kan mene og tænke og sige, hvad man vil om den ordening, regeringen lavede, men det er i hvert fald indtil nu dokumenteret, at den havde en betydning, og at den skaffede det, som regeringen an-

tog, det pusterum i økonomien, der kunne være med til at hjælpe os videre fremad.

Forbedringen af betalingsbalancen har været så overraskende stor i det første halvår i 1972, at der for dette halvårs vedkommende nogenlunde er balance på de løbende poster. Der er reelt tale om forbedringer på ca. 2 milliarder kr. Man skal vel være noget forsigtig med at spå om fremtiden, men de, der tør den slags, anslår dog alligevel, at underskuddet for hele dette år vil komme til at ligge, jeg siger udtrykkelig nede omkring 1-1½ milliard kr. Jeg ved godt, at regeringen ikke kan tiltage sig hele æren af dette, for der er tale om nogle positive forbedringer i bytteforholdet i handelen med de andre lande, men dette må man dog også i nogen grad give regeringen æren for, for det hænger jo sammen med, at vi trods en udvikling på prisområdet, der ikke kan betegnes som tilfredsstillende, alligevel har været i en situation, hvor vi har kunnet konkurrere og handle med udbytte.

Samtidig med denne positive økonomiske udvikling har der været en positiv udvikling på andre områder inden for samfundets forhold. Boligbyggeriet har i det første halvår været i stigning. Man kan vurdere, hvor stor vægt man skal lægge på de meget store tal for det første halvår i forhold til det første halvår i året forud, men jeg tror, det vil blive stående for året som helhed, at her skete der også en positiv udvikling. Samtidig med dette er det lykkedes regeringen at gennemføre et reformarbejde på en lang række punkter. Trods en hel del forslag, som vitterlig kommer til at koste noget i samfundet og har kostet noget, så er der sket en sådan udvikling, at jeg ikke tager i betænkning at sige, at der her er en fremskridtslinje, der i betragtning af kun et års regeringspolitik er overordentlig positiv.

Sammenfattende kunne man sige om dette, at den nuværende økonomiske situation ikke gør ekstra indgreb nødvendige. Jeg er endda sikker på, at nogen kunne få lyst til at hævde, at Krag ligger lunt i svinget for øjeblikket, men nu skal man jo heller ikke blive overmodig, fordi en udvikling er i god gænge. Det er den nuværende regeringschef heller ikke blevet, for skønnet over den kommende udvikling og finansplanen viser, at man har baseret sine overvejelser på